

РЕШЕНИЕ

№ 371

гр. Сливен , 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети октомври, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Свилена С. Давчева
Секретар: Марияна С. Семкова

като разгледа докладваното от Свилена С. Давчева Административно наказателно дело № 20202230201096 по описа за 2020 година

Производството е по повод жалба от П. Д. К., ЕГН ***** против НП № 20-0804-001734 от 01.07.2020 г. на Началник РУ към ОДМВР-Сливен, РУ Сливен, упълномощен с МЗ № 8121з-515/14.05.2018 год. с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 138, ал.1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба в размер на 20.00 лева и за нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се явява лично поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 20.06.2020 год. в кв. Речица, в гр. Сливен полицейските служители – Д.С. и М.И. спрели за проверка лек автомобил "Фиат Пунто", с рег. № СН

**** СА, управляван от жалбоподателя П.К.. При извършената проверка полицейските служители установили, че към автомобила било прикачено саморъчно изработено ремарке /преправена каруца/, без табела с регистрационен номер, което било технически неизправно – нямало устройства за осветление и сигнализации при маневра. За констатираните нарушения св. С., в присъствието на нарушителя съставил АУАН за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.138, ал.1 от и чл. 139, ал.1, т.1 от същия закон. Въз основа на издадения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и поотделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът изведе следните фактически и правни изводи: Жалбата е процесуално допустима - подадена в законоустановения срок от лице имащо правен интерес от обжалването, а разгледана по същество се явява неоснователна.

Относно нарушението на чл. 140, ал.1 от ЗДвП:

Безспорно се установи в производство, а и не се оспорва от жалбоподателя, че на процесната дата – 20.06.2020 год. последният е теглил с автомобила си саморъчно изработно ремарке, което не е било регистрирано по надлежния ред. Съдът намира, че с това си действие, Колев е осъществил разпоредбата на чл. 140, ал.1 от ЗДвП и доколкото не се касае за МПС, а пътно превозно такова, то правило административнонаказващия орган е санкционирал жалбоподателя на основание чл. 185 от ЗДвП, където предвидения размер на глобата е императивно определен в размер на 20.00 лева.

Относно нарушението на чл. 138, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 138, ал.1 от ЗДвП “На пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат превозни средства, които отговарят на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови актове“ Съдът намира, че в производството безспорно се доказва и извършването на това нарушение от жалбоподателя. Той самият също не оспорва, че тегленото от него ремарке е саморъчно изработено такова, тъй

като представлява преправена каруца. В този смисъл и правилно административно наказващия орган е посочил, че това „саморъчно изработено ремарке“ не отговаря на изискванията на ЗДвП, като е уточнено че не отговаря на издадената въз основа на него Наредба I 45/2000 год. на МВР. Това е Наредба за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркетата, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Очевидно след като жалбоподателят е теглил с автомобила си преправена каруца, то тя не отговаря в цялост на цитираната Наредба касателно ремаркетата, теглени от МПС, поради което и не е било необходимо административнонаказващия орган да конкретизира нарушените разпоредби от Наредбата. В този смисъл и съдът не споделя възражението на жалбоподателя за липса на посочена като нарушена конкретна разпоредба. Относно приложената санкционна норма – чл. 185 от ЗДвП съдът намира същата за правилно приложена съобразно извършеното нарушение.

Относно нарушението на чл. 139, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно цитираната разпоредба, движещите се по пътя превозни средства трябва да бъдат технически изправни, като в НП изрично е вписано, че пътното превозно средство се е движило със значителна техническа неизправност. В чл. 10 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата /ППЗДвП/ са изчерпателно изброени повредите и неизправностите, при наличието на които моторното превозно средство или тегленото от него ремарке се считат за технически неизправни, като посочените в съставения АУАН и НП липса на устройство за осветление и сигнализации при маневра са сред изброените в цитираната норма. Съгласно разпоредбата на чл. 37 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства в Приложение № 5 към тази наредба са посочени възможните неизправности и нивото на тяхната сериозност. Видно от класификацията на неизправностите и тяхната сериозност, изброени в Приложение № 5, установените от полицейските служители и неоспорени като неизправности и дори липси от жалбоподателя – липса на устройство за осветление и сигнализации при маневра попадат в обхвата именно на значителните

технически неизправности. Ето защо съдът намира и че правилно установените липси са квалифицирани като значителна техническа неизправност от административнонаказващия орган, поради което и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл. 179, ал.6, т.2 от ЗДвП и е наложен императивно определения размер на наказанието от 200 лева.

Относно извършените три нарушения от жалбоподателя съдът намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН за маловажен случай, тъй като нарушенията, извършени от Колев не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с нарушенията от същия вид, като в същото време засягат обществените отношения в областта на ЗДвП, призвани да защитят най-висшата ценност – човешкия живот и здраве.

Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на процедурата, както при съставяне на акта, така и при издаване на НП. И съставеният акт, и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити по ЗАНН. В акта точно са описани извършените от жалбоподателя нарушения и обстоятелствата, при които това е сторено. Размерът на наложените на жалбоподателя наказания е императивно определен от законодателя и отговаря в пълна степен на тежестта на допуснатите нарушения.

Предвид всичко изложено, съдът счита, че следва да потвърди атакуваното НП като законосъобразно и обосновано.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-0804-001734 от 01.07.2020 г. на Началник РУ към ОДМВР-Сливен, РУ Сливен, упълномощен с МЗ № 8121з-515/14.05.2018 год. с което на П. Д. К., ЕГН *****за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева, за нарушение на чл.

138, ал.1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба в размер на 20.00 лева и за нарушение на чл. 139, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-гр. Сливен в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____